

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кж1.бр.58/14
Дана 19.03.2014.године
ВАЉЕВО

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда-већа Биљане Савић и чланова већа-судија Наде Живић и Милана Алексића, са записничарем, судијским помоћником Марином Антонић, у кривичном предмету против окр. Ж.М. из Ваљева, због кривичног дела лака телесна повреда из чл.122.ст.1.КЗ-а, решавајући по жалби браниоца окр. М. - адв. М.Ђ. из Ваљева, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву 8К.бр.894/11 од 08.05.2013.године, у седници већа одржаној дана19.03.2014. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

II УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљене Ж.М. из Ваљева-адв. М.Ђ. из Ваљева изјављена на пресуду Основног суда у Ваљеву 8К.бр.894/11 од 08.05.2013.године, па се побијана пресуда **УКИДА** и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

I ОДБАЦУЈЕ СЕ допуна жалбе браниоца окривљене Ж.М. из Ваљева-адв.приправника М.М. из Ваљева, од 16.07.2013.године као **неблаговремена**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву 8К.бр.894/11 од 08.05.2013.године, окривљена Ж.М. из Ваљева оглашена је кривом због кривичног дела лака телесна повреда из чл. 122.ст.1.КЗ-а, због ког јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци која се неће извршити уколико окривљена у року од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Обавезана је окривљена да на име трошкова кривичног поступка плати износ од укупно 126.710,00 динара од чега приватној тужиљи Љ.Н. износ од 119.710,00 динара а преостали износ од 7.000,00 динара и на име паушалних трошкова износ од 4.000,00 динара у корист буџетских средстава суда, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења

Против побијане пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљене – адв. М.Ђ. из Ваљева, из свих жалбених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, преиначи ожалбену пресуду и окривљену ослободи од оптужбе, или да исту

укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање уз отклањања свих неправилности учињених у првостепеном поступку.

Бранилац окривљене, адвокатски приправник-М.М. је потом поднела, дана 16.07.2013.године допуну наведеној жалби.

Пуномоћник прватне тужиље –адв.В.А. из Ваљева поднела је одговор на допуну жалбе браниоца окр.Ж.М. од 16.07.2013.године.

Вишем суду у Ваљевоу, достављени су списи Основног суда у Ваљевоу К.бр.894/11, као надлежном за одлучивање по жалби на одлуке Основних судова за кривична дела за која је прописана новчана казна и казна затвора до пет година, на основу чл. 7.ст.2.тач.2. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова (Сл.гласник 101/13 од 20.11.2013.године).

Виши суд у Ваљевоу, одржао је нејавну седницу већа, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбом, па је након што је испитао пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби донео одлуку као у изреци, из следећих разлога:

-Жалба је основана.

Основано се жалбом браниоца окривљене указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка.

Првостепени суд је приликом утврђивања чињеничног стања у овој кривичноправној ствари поред осталих доказа, извршио и увид у списе Прекршајног суда у Ваљевоу П.бр.10-7092/11, а потом, током поступка као доказ је употребио наведене списе Прекршајног суда који нису изведени као доказ у смислу одредаба ЗКП-а.

Побијана пресуда је по оцени већа овог суда, како се иначе основано истиче у жалби браниоца окривљене, заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП-а не може заснивати пресуда. Имајући у виду да првостепени суд горе наведени доказ није извео само у смислу како би утврдио да се евентуално поводом истог догађаја води поступак и пред Прекршајним судом у Ваљевоу и који је прекинут из ралога што се пред првостепеним судом водио предметни поступак. Међутим, првостепени суд у конкретном случају, није извршио само увид у предметне списе већ је, по оцени већа овог суда, неправилно вршио анализу, поређење и оцену доказа који су извођени у поступку пред Прекршајном судом у наведеном предмету П.бр.10-7092/11 и поједине од тих доказа прихватио и из њих изводио оцене и закључке у побијаној пресуди, поредећи исказе и одбрану окривљене са исказима које су дали пред тим судом. Наведени поступци, у смислу ингеренција судова сасвим су одвојени, и независни, засновани на различитој и јасно разграниченој стварној надлежности, а поред тога докази на које се жалбом указује нису прикупљени на начин и у поступку који предвиђа ЗКП, да би се на истима могла засновати одлука.

Одредбом из чл. 15. ст.1. ЗКП-а прописано је да се докази прикупљају и изводе у складу са Закоником о кривичном поступку.

Одредбом из чл. 16. ст.1. ЗКП-а прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, посредно или непосредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, Закоником о кривичном поступку, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

С тим у вези, неправилно у побијаној пресуди, првостепени суд пореди и цени одбране окривљене које су дате у различитим поступцима, налазећи да је окривљена пред Прекршајним судом практично признала, како наводи своју одговорност за критични догађај, као и да је окривљена у кривичном поступку критични догађај потпуно друкчије описала у односу на опис дат пред Прекршајним судом, па је даљом анализом и оценом одбрана извео закључак да је одбрана каква је дата у том поступку срачуната на избегавање, како је неправилно наведено, избегавање кривичне одговорности, који институт не познаје важећи Кривични законик, а с обзиром да је термин кривичне одговорности постојао у раније важећем Кривичном законнику.

Осим наведеног, исказ приватне тужиље, како по оцени већа овог суда, неправилно налази првостепени суд, потврђен је наводима из списка Прекршајног суда у Ваљеву П.бр.10-7092/11, а у који писани доказ се првостепени суд у потпуности поуздао, јер веродостојност тог доказа ниједна странка није оспорила нити ставила под сумњу.

Основано де жалбом браниоца окривљене указује да у оваквом случају и није била значајна сагласност, односно саглашавање или несаглашавање странака са тим доказом имајући у виду, по оцени овог суда, да исти није ни могао као такав бити коришћен у овом кривичном поступку, нити је на докзима садржаним у списима предмета Прекршајног суда у Ваљеву, могло бити утврђено чињенично стање у овој кривичнопрвеној ствари. Такође, првостепени суд је вршио анализу и оцену доказа свед. Г. па је неосновано, прихватио, њен исказ дат пред Прекршајним судом, јер у битним чињеницама и околностима догађаја кореспондира са наводима предметне приватне тужбе, те другим доказима.

У смислу наведеног, основано се жалбом одбране указује да то што је првостепени суд прибавио и извршио увид у списе Прекршајног суда у Ваљеву П.бр.10-7092/11 који је извео као доказ, није ни спорно, нити се одбрана противила извођењу истог из разлога што се пред тим судом поводом истог догађаја водио прекршајни поступак који је у међувремену прекинут, с обзиром да је наведену чињеницу и било неопходно утврдити.

Имајући у виду да су током првостепеног поступка учињене битне повреде кривичног поступка из чл.438.ст.2.тач.1.ЗКП-а, с обзиром да се побијана пресуда заснива на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, првостепена пресуда је морала бити укинута, а због чега чињенично стање у овој кривичноправној ствари за сада није могло бити испитано.

Првостепени суд ће у поновном поступку, отклонити учињене битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је уакзано овим решењем, па ће уз уважавање и свих осталих навода жалбе браниоца окривљене, који нису појединачно образлагани у овом решењу, потпуно и тачно утврдити чињенично стање у овој кривичноправној

ствари, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и непротивречне разлоге, које ће извести из дозвољених доказа и које ће у свему бити прихватљиви и за овај суд.

Из изнетог, на основу чл. 458.ЗКП-а, донета је одлука као у ставу I изреке овог решења.

Имајући у виду да је допуна жалбе поднета дана 16.07.2013.године, односно по протеку рока за изјављивање жалбе на песуду, на основу чл.456.ст.1.ЗКП-а донета је одлука као у ставу II овог решења, па из тог ралога одговор на допуну жалбе пуномоћника приватне тужиље адв.В.А. није ни разматран.

Записничар
Марина Антонић,с.р.

Вршилац функције председника суда- већа
Биљана Савић ,с.р.